

Presse og Information

Den Europæiske Unions Ret
PRESSEMEDDELELSE NR. 116/20

Luxembourg, den 23. september 2020

Dom i de forenede sager T-515/13 RENV Spanien mod Kommissionen og
T-719/13 RENV

Lico Leasing, SA og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de
Reconversión, SA mod Kommissionen

**Den spanske skatteordning for visse finansielle leasingkontrakter indgået af
skibsværterne udgør en støtteordning**

Den ulovlige statsstøtte, der er ydet i medfør heraf, skal tilbagesøges fra dens modtagere

I 2006 modtog Europa-Kommissionen flere klager over den »spanske leasingbeskatningsordning« (herefter »SLB-ordningen«) for visse finansielle leasingkontrakter, idet denne ordning gav rederier mulighed for at købe skibe bygget af spanske skibsværfter med en rabat på 20-30%. Formålet med SLB-ordningen var ifølge Kommissionen at lade visse skatteforanstaltninger komme til fordel for økonomiske interessegrupper (herefter »ØIG'er«) og de investorer, som deltager heri, og som derefter ville overføre en del af disse fordele til de rederier, som køber et nyt skib.

I en afgørelse ¹, som blev vedtaget i juli 2013, fastslog Kommissionen, at SLB-ordningen udgjorde statsstøtte ² i form af en selektiv skattefordel, som var delvist uforenelig med det indre marked. Eftersom denne støtteordning havde været gennemført i strid med anmeldelsespligten siden den 1. januar 2002 ³, pålagde Kommissionen de nationale myndigheder at tilbagesøge støtten fra investorerne, dvs. ØIG'ernes medlemmer.

I september 2013 anlagde Spanien, Lico Leasing, SA og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (herefter »sagsøgerne«) sag med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse. Ved dom af 17. december 2015, Spanien m.fl. mod Kommissionen ⁴ (forenede sager [T-515/13](#) og [T-719/13](#)), fastslog Den Europæiske Unions Ret, at den fordel, som ØIG'ernes investorer havde modtaget, ikke var selektiv, og at begrundelsen vedrørende kriterierne for konkurrenceforvriddning og for påvirkningen af samhandelen var utilstrækkelig. Kommissionens afgørelse blev følgelig annulleret, uden at det var fornødent at træffe afgørelse om de øvrige anbringender og argumenter, som sagsøgerne havde fremsat. Efter appel iværksat af Kommissionen besluttede Domstolen ved dom af 25. juli 2018, Kommissionen mod Kongeriget Spanien m.fl. ⁵ (sag [C-128/16 P](#)), at ophæve Rettens dom. Domstolen fastslog nemlig, at Retten i analysen af skatteforanstaltningernes selektive karakter havde foretaget en urigtig anvendelse af traktatens bestemmelser om statsstøtte, og at Kommissionens afgørelse i modsætning til, hvad Retten havde fastslået, ikke var behæftet med en begrundelsesmangel. Efter at have bemærket, at Retten ikke havde truffet afgørelse om samtlige de anbringender, der var rejst for den, fastslog Domstolen, at tvisten ikke var moden til påkendelse, og hjemviste derfor sagerne til Retten.

Ved dom i den hjemviste sag, afsagt den 23. september 2020, Spanien m.fl. mod Kommissionen (T-515/13 RENV og T-719/13 RENV), frifandt Retten Kommissionen i søgsmålet anlagt af sagsøgerne.

---

¹ Kommissionens afgørelse (EU) 2014/200 af 17.7.2013 om Spaniens støtteordning SA.21233 c/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) – Skatteordning for finansielle leasingaftaler, også kendt som den spanske leasingbeskatningsordning (EUT 2014, L 114, s. 1).

² Jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

³ Som fastsat i artikel 108, stk. 3, TEUF.

⁴ Jf. [pressemeddelelse nr. 150/15](#).

⁵ Jf. [pressemeddelelse nr. 115/18](#).

Retten undersøgte for det første kvalificeringen af skatteforanstaltningerne som statsstøtte. I denne forbindelse undersøgte den indledningsvis, om Kommissionen kunne konkludere, at de foranstaltninger, der var indrømmet i medfør af SLB-ordningen samlet set, havde selektiv karakter. Efter en henvisning til retspraksis om selektivitet, der følger af de nationale myndigheders skønsmæssige kompetencer⁶, **bemærkede Retten, at skatteforvaltningen indrømmede den pågældende skatteordning som led i en forhåndsgodkendelse på grundlag af vage kriterier, der krævede en fortolkning, hvis udøvelse ikke var reguleret. Skatteforvaltningen kunne således fastsætte startdatoen for afskrivningen under hensyn til omstændigheder, der var defineret med en ordlyd, som gav forvaltningen en betydelig skønsmargin. Ifølge Retten kunne eksistensen af disse skønsmæssige aspekter begunstige modtagerne i forhold til andre skattepligtige personer, der befandt sig i en sammenlignelig faktisk og retlig situation.** Navnlig kunne andre ØIG'er ikke have været begunstiget af den indledende afskrivning på de samme betingelser. For at forkaste argumentet om, at godkendelsen i praksis blev indrømmet alle ØIG'er, der var aktive i den pågældende sektor, **fremhævede Retten endvidere, at henset til, at lovgivningen de jure var skønsmæssig, er det af begrænset betydning, om den de facto blev anvendt skønsmæssigt. Retten udledte heraf, at eftersom en af de foranstaltninger, som gjorde det muligt at være begunstiget af SLB-ordningen, som helhed var selektiv, nemlig tilladelsen til indledende afskrivning, begik Kommissionen ikke en fejl ved at finde, at ordningen som helhed var selektiv.** Retten fremhævede herefter, at markedet for køb og salg af søgående skibe var åbent for samhandel mellem medlemsstaterne, og at en nedsættelse på 20-30% af prisen på et skib truede med at fordreje konkurrencevilkårene på det marked, hvor ØIG'erne var aktive. **Betingelserne om risikoen for fordrejning af konkurrencevilkårene og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne var således opfyldt. Følgelig forkastede Retten anbringendet om en tilsidesættelse af kvalificeringen af foranstaltningen som statsstøtte.**

For det andet undersøgte Retten tilbagesøgningen af den ulovlige støtte og forkastede de forskellige anbringender, som sagsøgerne havde fremsat i denne henseende. Den forkastede navnlig den angivelige tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Sagsøgerne havde nemlig ikke godtgjort, at de havde modtaget præcise, ubetingede og samstemmende forsikringer fra Kommissionen om, at den omhandlede ordning ikke henhørte under begrebet »statsstøtte«. **Retten fastslog endvidere, at Kommissionen i sin afgørelse havde taget behørigt hensyn til kravet om retssikkerhed, og at den derfor havde foretaget en tidsmæssig begrænsning af tilbagesøgningen af den ulovlige støtte.** Tilbagesøgningen af støtte blev således begrænset til støtte indrømmet efter offentliggørelsen af beslutningen om de franske skattemæssige ØIG'er, som havde bragt den situation med retsusikkerhed, som udsprang af Brittany Ferries-beslutningen⁷, til ophør. I denne forbindelse fastslog Retten, at Kommissionen ikke havde begået en fejl ved at finde, at offentliggørelsen af denne beslutning havde bragt enhver retsusikkerhed til ophør, eftersom en ordning, som kunne sammenlignes med SLB-ordningen, i denne beslutning var blevet kvalificeret som statsstøtte. Retten fremhævede desuden, at gyldigheden af denne konstatering ikke blev draget i tvivl ved senere omstændigheder, såsom Kommissionens angivelige passivitet i forhold til den pågældende ordning.

Endelig forkastede Retten ligeledes anbringendet om tilsidesættelse af de principper, der finder anvendelse for tilbagesøgningen. Sagsøgerne kritiserede Kommissionens afgørelse, for så vidt som den pålagde tilbagesøgning af hele støtten fra investorerne (ØIG'ernes medlemmer),

---

⁶ Domstolens dom af 26.9.1996, Frankrig mod Kommissionen (sag [C-241/94](#), præmis 23), af 29.6.1999, DM Transport (sag [C-256/97](#), præmis 27), af 18.7.2013, P (sag [C-6/12](#), præmis 27), og af 25.7.2018, Kommissionen mod Spanien m.fl. (sag [C-128/16 P](#), præmis 55). Rettens dom af 28.11.2008, Hotel Cipriani mod Kommissionen (forenede sager [T-254/00](#), [T-270/00](#) og [T-277/00](#), præmis 97), og af 20.9.2019, Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl. mod Kommissionen (sag [T-673/17](#), præmis 188).

⁷ Brittany Ferries-beslutningen fra 2001 havde kunnet foranledige de erhvervsdrivende til at antage, at skattefordele som de, der var blevet indrømmet som led i SLB-ordningen, kunne være generelle foranstaltninger og følgelig ikke udgjorde statsstøtte. Efter Kommissionens opfattelse forsvandt situation med retsusikkerhed imidlertid ved vedtagelsen af beslutningen om de franske skattemæssige ØIG'er den 30.4.2007, som burde have fået forudseende og påpasselige erhvervsdrivende til at finde, at en ordning som SLB-ordningen kunne udgøre statsstøtte.

selv om en del af skattefordelen var blevet overført til rederierne. Kommissionen havde nemlig besluttet, at rederierne ikke var støttemodtagere, hvorfor tilbagesøgningen alene og i sin helhed vedrørte investorerne, der var de eneste modtagere af hele støtten som følge af ØIG'ernes skattemæssige transparens. Retten fastslog, at Kommissionen derfor uden at begå en fejl havde pålagt tilbagesøgning af hele støtten fra investorerne, selv om de havde overført en del af fordelen til andre erhvervsdrivende, eftersom de sidstnævnte ikke blev betragtet som støttemodtagere. Det var nemlig investorerne, som virkelig havde modtaget støtten, eftersom gældende ret ikke pålagde dem at overføre en del af støtten til tredjeparter.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127